

KOLUMNA: MIRENJE & PODUZETNIŠTVO

Koji ste tip poduzetnice: „obitelj prva“ ili „biznis prvi“?

Znam primjer jedne poduzetničke obitelji u kojoj je biznis uvijek na prvom mjestu. Tako je tome oduvijek. Iako majka, kao osnivač obiteljskog poduzeća, svoje tri kćerke beskrajno voli i obožava, redovno se događa da svaki puta kada treba izabrati između rješavanja neke obiteljske situacije ili situacije u obiteljskom poduzeću, majka ipak izabere obiteljsko poduzeće. U posljednje vrijeme to se počinje prilično negativno manifestirati u međusobnim odnosima majke i kćeri. Naročito između majke i jedne od tri kćeri, koja se nalazi u pubertetu i ne pristaje kako ona to kaže: „biti na drugom mjestu“. Osim toga, i druge dvije kćeri pokazuju određenu razinu nezadovoljstva s takvim odnosom prema njima, te smatraju da je „poduzetništvo okrutno“. Iz tog razmišljanja proizlazi i njihov stav da one ne žele biti poduzetnice i da ne žele biti dio obiteljskog poduzeća. Misle da će biti sretnije ako svoje karijere po završetku fakulteta započnu graditi unutar nekih korporacija, gdje će ipak imati „radno vrijeme“ i „vrijeme za sebe“.

Nije rijetkost u životu da se poduzetnice nađu u situaciji da moraju „birati“ između obitelji i biznisa. Pri tome ne mislim da moraju odabrati jedno ili drugo, nikako ne. Ali svaka poduzetnica povremeno mora „birati“ između obitelji i biznisa na dnevnoj razini. I pretpostavljam da nije potrebno dodatno „crtati“ da takve situacije kod svake poduzetnice, izazivaju povećanu razinu stresa?

Budući je bavljenje poduzetništvom samo po sebi stresno; ako poduzetnica želi smanjiti (ili čak potpuno reducirati) razinu stresa u svojoj svakodnevici, važno je imati „**veliku sliku**“ **obitelji i biznisa**.

Ta „velika slika“ može se zamisliti kao jedan **lijevak koji završava** bilo sa pojmom „biznis“ ili sa pojmom „obitelj“.

Ako „velika slika“ na svojem kraju ima „obitelj“, onda se radi o poduzetnici koja smatra da međusobni obiteljski odnosi imaju prednost, čak i pod uvjetom da rješavanja istih utječe na to da poduzeće „pati“. U ekstremnim uvjetima, takve poduzetnice smatraju da bi u slučaju da dođe do značajnog poremećaja obiteljskih odnosa, čak bilo bolje da se biznis proda, nego da dođe do potpunog narušavanja obiteljskih odnosa.

Ako „velika slika“ na svojem kraju ima „biznis“, onda se radi o poduzetnici koja smatra da je najvažnije da biznis dobro funkcionira, čak i ako to podrazumijeva da neki obiteljski odnosi „pate“. U ekstremnim uvjetima, ove poduzetnice smatraju da je biznis od esencijalne važnosti za obitelj i da obitelj neće preživjeti bez biznisa.

I sada nešto što će vas sigurno šokirati. Iako sigurno mislite da je samo jedna slika ispravna, to nije točno. **Obje „velike slike“ su ispravne.**

Zašto? Zašto što svaka poduzetnica može raditi na „**osnaživanju**“ **svojeg biznisa & obitelji**, ovisno o „velikoj slici“ koju poduzetnica ima u odnosu na balans između obitelji i biznisa.

Tako primjerice poduzetnica koja na kraju svoje „velike slike“ ima **obitelj**, može osnaživati svoj biznis i svoju obitelj na način da za svakog člana obitelji nađe najbolje mjesto u obiteljskom poduzeću, te vodi računa o emocijama i o interesima članova obitelji.

S druge pak strane, poduzetnica koja na kraju svoje „velike slike“ ima **biznis**, može osnaživati svoj biznis i svoju obitelj na način da npr. na ključna mjesta u svojem poduzeću postavi kompetentne osobe, koje ne moraju biti članovi obitelji, ali koje će kvalitetno i uspješno obavljati svoj posao, tako da će poduzetnica biti dovoljno rasterećena da se u važnim trenucima posveti svojoj obitelji.

A gdje je tu MIRENJE ili MEDIJACIJA?

Kao što sam već nekoliko puta u kolumni **Mirenje u (obiteljskom) poduzetništvu** navodila: MIRENJE je takav postupak u kojem stranke nastoje sporazumno riješiti spor/nesuglasice/nerazumijevanja uz pomoć jednog ili više izmiritelja koji strankama pomažu postići dogovor/sporazum/nagodbu, bez ovlasti da im nametnu obvezujuće rješenje. Osim toga, postupak mirenja je jedan ugodan postupak i to je zapravo prilika za članove obiteljskih poduzeća da po prvi puta sjednu zajedno za isti stol, uz prisutnost izmiritelja, i po prvi put počnu otvoreno razgovarati o svojim problemima. Nadalje, a budući se u postupku mirenja poseban naglasak stavlja na emocije i interese stranaka u sporu, MIRENJE je idealno za rješavanje opisanih obiteljskih situacija, osobito u području obiteljskog poduzetništva!

Vlatka Cikač, vlatka@cikac.com

